

రాజకీయ

కవటత్వం

గురించి,

విధింసక

అభివృద్ధి

గురించి

మూర్ఖులుగా ఎన్నికలోస్తే ఎవరికి ఓటు వేయాలా అని ప్రజలు ఆలోచిస్తారు. ఈసారి మాత్రం అందరికి ఓటువేసి అందరినీ గలిపించే మార్గమేమీ లేదా అన్న ఆలోచన ప్రజలకు వచ్చి ఉంటుంది. ఒకరికి ఓబేస్టే ఇంకా ఎక్కువ చవకబియ్యం, ఇంకా ఎక్కువ గంటల ఉచిత కరంటు దొరుకుతాయి. మరొకరికి వోబేస్టే కలర్ టీఫిలు, పని దొరికినా దొరకకున్నా వెయ్య నుండి రెండువేల రూపాయల నెలజీతం దొరుకుతాయి. వేరొకరికి వోబేస్టే 100 రూపాయలకే కుటుంబ కనీస అవసరాలన్నీ ఒనగూడుతాయి. ఇంకొకరికి వోబేస్టే ఉచితంగా మొబైల్ఫోన్లు, చవకగా లాప్టాప్ కంప్యూటర్లు దక్కుతాయి. ఒకరికి ఓబేసి వేరేవన్నీ పోగొట్టుకోవడం ఎందుకు? అందరికి వోబేసి అందరినీ గలిపించుకొని అన్న పొందే మార్గం లేదా? అయినా ప్రజలను ఇంతగా ప్రేమించే వాళ్ళ వేరు వేరు పార్టీలు పెట్టుకని ఒకరినాకరు తిట్టుకుంటారెందుకు? అంతా కలిసి ఒకే పార్టీ పెట్టి ప్రజలకు అన్న ఉచితంగా ఇచ్చేయుచ్చుకరా?

మనల్ని పిచ్చివాళ్ళగా వాళ్ళ భావిస్తున్నారేమోగానీ మనం పిచ్చివాళ్ళము కాము కాబట్టి కొన్ని ప్రశ్నలు వేసుకుండాం; ఎన్నికలలో పోటీ చేస్తున్న పార్టీలనూ అభ్యర్థులనూ కూడా కొన్ని ప్రశ్నలడుగుదాం. ఇప్పుడడగకపోతే మళ్ళీ అయిచేళ్ల దాకా వాళ్ళు మన గడవ తొక్కరు కాబట్టి ఇప్పుడే అడుగుదాం.

వాళ్ళ మాట్లాడని విషయాల గురించి, ఇప్పుని హామీల గురించి అడుగుదాం. ఏవేవో హామీలు ఇస్తున్నారు గానీ రాష్ట్రంలో ప్రజా జీవితాన్ని చాలా ఏక్కగా కుదిపేస్తున్న ముఖ్యమైన సమస్యల గురించి నిర్దిష్టమైన ఏ హామీ ఎందుకు ఇప్పుడం లేదో అడుగుదాం. దానితోపాటు, ఇస్తున్న హామీలు నిలబెట్టుకోవడానికి అయ్యే ఖర్చు కోసం మనసుండి ఏమేమి తీసుకుంటారో ఆలోచిద్దాం. ఒక చేత్తే ఇప్పుడం కోసం రెండో చేత్తే ఏమి తీసుకుంటారో చూద్దాం. వాటిని గురించి కూడ అభ్యర్థులనూ పార్టీలనూ అడుగుదాం.

ఇవ్వని హామీలు

1. విద్య

ఇవ్వాళ కడు బీద కుటుంబాలలో సహాతం తల్లిదండ్రులు తీవ్రంగా తపస చెందుతున్నది పిల్లల చదువుల గురించి. ఎట్లాగయినా వాళ్ళను చదివించుకుంటే తమకంటే బాగా బతుకుతారని వారి ఆశ. దీనికిసం ఉన్నది అమ్మి, లేనిది అప్పు తెచ్చి గ్రామీణ ప్రాంతాలలో సహాతం వెలిసిన ప్రైవేట్ సూక్ష్మకు పిల్లలను

పార్టీలనూ, అభ్యర్థులనూ అడగించా మనం?

పంపిస్తున్నారు. ప్రభుత్వ పారశాలలు కొల్లలుగా ఉన్నా వాటిలో పంతుళ్లు పంతులమ్మలు వేల సంఖ్యలో ఉన్న ప్రైవేట్ స్టూడిఓకు పంపే అవకాశం అసలే లేనివారు తప్ప వేరే ఎవ్వరూ పిల్లలను ఆ పారశాలలకు పంపడం లేదు. అపి నిరుపేద ఎన్సి, ఎన్సటి, వెనుకబడిన వారిలోకే వెనుకబడిన బిసి కులాల పారశాలలు అయ్యాయి. ఈ స్థితిని పోగాడతామనీ పిల్లలందరూ తమ భవిష్యత్తుపైన భరోసాతో ప్రభుత్వ పారశాలలలో విద్యుపొందే అవకాశం కల్పిస్తామనీ ఒక్క పార్టీ అయినా హమీ ఇస్తున్నదా? ఎందుకియ్యరు?

2. వైద్యం

పిల్లల చదువుల తరువాత ప్రజలు ఎక్కువగా ఖర్చు పెట్టుకొంటున్నది, ఉన్న కొడ్డిపాటి ఆస్తులు అమ్మి, తాకట్టుపెట్టుకుని, బికారులవుతున్నది ఆరోగ్యం గురించి. మందులు లేని, డాక్టర్లు రాని ప్రాధమిక ఆరోగ్య కేంద్రానికి పోయేబదులు శిక్షణలేని ఆర్పంపి నుండి ఉన్నదంతా వదిలించే కార్బోరేట్ ఆస్పుత్రులదాకా ఎక్కడికయినా పోవడం శ్రేయస్తరం అన్న అభిప్రాయానికి ప్రజలను నెట్టింది మన ప్రజారోగ్య వ్యవస్థ. ప్రాధమిక ఆరోగ్య కేంద్రాలకే కాదు, ఒకనాడు పేరు పొందిన ప్రభుత్వరంగ వైద్యకేంద్రాలయిన హైదరాబాద్లోని గాంధీ, ఉన్నానియా ఆస్పుత్రులకు, వరంగల్లోని గాంధీ ఆస్పుత్రికి, కర్నూలు, గుంటూరు జనరల్ ఆస్పుత్రులకు, విశాఖపట్టం కింగ్ జార్జీ ఆస్పుత్రికి కూడా ఇదే గతి పట్టించారు. ఈ స్థితిని పోగాడతామనీ ప్రజలందరూ తమ ఆరోగ్యంపైన భరోసాతో ప్రభుత్వ వైద్యశాలలోనే చికిత్స పొందే అవకాశం కల్పిస్తామని ఏ ఒక్క పార్టీ అయినా హమీ ఇస్తున్నదా? ఎందుకిప్పదు?

ప్రైవేటు రంగంలో ఉన్నత విద్య పొందే విద్యార్థులలో అత్యధిక భాగానికి ఫీజు రీయింబర్స్‌మెంట్ ఇప్పడం లేదా, 500 పైగా తీవ్రరోగాల చికిత్సకు ఆరోగ్యశీలపథకం ద్వారా పేదలకు ఉచిత కార్బోరేట్ వైద్యం అందించడం లేదా అని కాంగ్రెస్ పార్టీ అంటుంది. అవను ఇస్తున్నారు. అందిస్తున్నారు. ఉన్నతస్థాయి విద్యను చేరుకోవడానికి చిన్నప్పటినుంచి చదువుమీద పెట్టే ఖర్చుకు రీయింబర్స్‌మెంట్ ఇప్పనిదే నిజమైన పేదలలో ఎంతమంది ఇందులో మొదటి వసతిని అందుకోగలరని పొలకులను అడిగితే వారివర్ధ జవాబులేదు. ఇక రెండవ వసతి మాటకౌస్టి, వారిచ్చే ఉచిత కార్బోరేట్ వైద్యానికి ప్రజలు అదనంగా పెట్టుకోక తప్పని ఖర్చుంతో తెలుసునా అని అడిగినా పొలకులవర్ధ జవాబులేదు. అత్యధికంగా ప్రాణాలు తీసే అతిసార, మలేరియా వ్యాధులకు, లక్షల సంఖ్యలో ప్రజలను ఆస్పుత్రులపాలు చేస్తున్న వైపుల్చుకు, అన్ని రోగాలకు మూలం అయిన తీవ్రపోపకాహార లోపానికి ఏ ఆరోగ్యశీల వర్తిస్తుందని అడిగినా జవాబులేదు.

ప్రజలకు విద్యా వైద్య రంగాలలో ప్రైవేట్ వ్యాపారుల చేత ఉచిత సేవలిప్పించే పేరిట వారి వ్యాపారాన్ని పదిలపరిచే ఈ కోట్ల రూపాయల దానం బదులు అదే ధనాన్ని ప్రభుత్వ విద్యా వైద్య రంగాల మెరుగుదలకు వినియోగించి ఆ వ్యవస్థలను బాగు చేయడం ఉచితమైన విధానం కాదా? అవనని నిస్సంకోచంగా కాంగ్రెస్ కాదు, ఏ పార్టీ ఎందుకనదు? మేము అధికారంలోకి వస్తే విద్యా వైద్యరంగాల ప్రైవేటీకరణను నిరోధించడానికి ప్రభుత్వ వ్యవస్థలనే సమర్థంగా తయారు చేస్తామని ఏ ఒక్కరూ ఎందుకు హమీ ఇప్పదు?

దీనికి కారణం మనకు తెలియనిది కాదు. విద్యా వైద్య రంగాల ప్రైవేటీకరణ రాష్ట్ర ఆర్థిక పురోగమనంలో ముఖ్యపాత్ర నిర్వహించగలదని చంద్రబాబు నాయుడు విజన్ 2020లో ప్రకటించిన నాటినుండి మన రాష్ట్రంలో ఆ రెండు వ్యాపారాలూ వేగంగా వర్ధిల్లుతున్నాయి. వారి పార్టీకి చెందినవారు, కాంగ్రెస్ పార్టీకి చెందినవారు, కొత్తగా పుట్టిన చిరంజీవి పార్టీకి చెందినవారు, కొండొకచో వామపక్ష పార్టీలకు చెందినవారు ఈ రెండు వ్యాపారాలలో భారీగా పెట్టుబడులు పెట్టారు, భారీగా సంపాదించుకుంటున్నారు. వారి ప్రయోజనాలకు ఏ పార్టీ ఇవ్వాళ నష్టం కలిగించడానికి సిద్ధంగా లేదు. ఉండా అని వాళ్లను మనం ఆడగొడ్డా?

3. వ్యవసాయం

రైతులు, చేనేత కార్బుకులు మీ హాయాంలో ఎక్కువ ఆత్మహాత్యలు చేసుకున్నారంటే మీ హాయాంలో ఎక్కువ చేసుకున్నారని కాంగ్రెస్, తెలుగుదేశం పార్టీలు పరస్పర నిందలు వేసుకోవడం వింటున్నాం. ఇద్దరి పాలనలోనూ ఆత్మహాత్యలు చేసుకొన్నారన్నది మాత్రం మనమందరం ఎరిగిన సత్యం. ఈ ఆత్మహాత్యలకు గల కారణాల గురించి అనేక అధికార, అనధికార పరిశోధనలు జరిగాయి, విశ్లేషణలు జరిగాయి. రైతుల ఆత్మహాత్యలు ఆగాలంటే విత్తనాలు, ఎరువులు, మందుల నాణ్యతకు ప్రభుత్వం

ఆచరణాత్మకమైన భరోసా ఇవ్వాలనీ, రైతులు పంట పండి ధరపలికినప్పుడు బాకీలు తీరుస్తారన్న విశ్వాసంతో ఏ పరతులూ లేకుండా సరళమైన రుణాలిచే ప్రభుత్వ బ్యాంకింగ్ వ్యవస్థ ఉండాలనీ, మార్కెట్లో ధర పడిపోయినప్పుడు కనీస మద్దతు ధరకు పంట యావత్తూ కొనుగోలు చేసే ప్రభుత్వ కొనుగోలు వ్యవస్థ ఉండాలనీ విశ్లేషపుకులంతా అన్నారు. నేత కార్బుకుల ఆత్మహాత్యలు, ఆకలి చావులు ఆగాలంటే ప్రతిరోజు కార్బుకులందరికీ పని దౌరాకాలి, చేసిన పనికి కనీస వేతనమైనా లభించాలి, ఒక మగ్గం మీద ఇంట్లో ఎంత మంది పనిచేసే అంతమందికి ఈ వేతనం లభించాలి, దీనికి కావలసిన అమృకము, కొనుగోలు వ్యవస్థలను ప్రభుత్వం రూపొందించాలి అని అన్నారు. ఇవి రెండూ సులభమైన విషయాలు కావు. వీటి గురించి చాలా అడ్యయనం కావాలి, వ్యవస్థల రూపకల్పన జరగాలి, ఖర్చుకు సిద్ధపడాలి. ఏ పార్టీ అయినా వీటి గురించి ఆలోచిస్తున్నదా? నిర్దిష్టమైన చర్యలు ప్రతిపాదించిందా? కచ్చితమైన హామీలు ఇస్తున్నదా? అవేమీ లేకుండా రైతన్న నేతన్న అంటూ కవిత్వం చదివితే ఏమెస్తుంది?

4. ఉపాధి హార్మీ

గ్రామీణ పేదరికాన్ని, వలసలను, ఆకలిచావులను నిరోధించడానికి ఉపాధి హామీ పథకం ఒక ముఖ్య సాధనంగా ఉనికిలోకి వచ్చింది. అడిగిన ప్రతి ఒక్కరికీ సంవత్సరంలో 100 రోజుల పని, పని ఇవ్వలేనప్పుడు నిరుద్యోగ భృతి ఇవ్వాలన్నావి ఇందులోని ముఖ్య విషయాలు. 100 కాదు కదా, 30 రోజులు మించి పని కల్పించడం లేదు. నిరుద్యోగ భృతి అసలే ఇవ్వడం లేదు. ఈలోపల పంటల కాలంలో ఉపాధి హామీ పనులు చేపడితే రైతులకు ఉండగల కష్టాన్ని గురించి అవసరమైన దానికంటే ఎక్కువ రచ్చచేసి ఆ 30 రోజులు కూడా దక్కని పరిస్థితి కల్పించారు. ఈ పథకం ఆశించిన ఫలితంలో మూడవ పంతుకూడ ఇవ్వకపోవడాన్ని గురించి ఏ పార్టీ అయినా విశ్లేషణ చేసిందా? అసలు ఆలోచించిందా? ఆ పథకాన్ని పూర్తి స్థాయిలో అమలు చేయడానికి నిర్దిష్టమైన హామీ ఒక్కటయినా ఈ పార్టీలు ఇచ్చాయా? ఇదేమీ లేకుండా రోడ్జెషన్లలో పేదరికాన్ని గురించి సినిమా డైలాగులు వల్లిస్తే సరిపోయిందా?

5. చట్టం హట్ల గెరహం

పోలీసు హింసకు పరాకాష్ట అయిన ‘ఎన్కోంటర్’ హాత్యలను అదువు చేయడానికి తోడ్పడే ఒక ముఖ్యమైన తీర్పు మన రాష్ట్ర ప్రోకోర్సు ఇచ్చింది. ఆ తీర్పు తప్పక అమలయ్యేటట్లు చూస్తామనీ, పోలీసు వ్యవస్థ ప్రజల హక్కులను గౌరవించి నడుచుకునేటట్లు తీర్చిదిద్దుతామనీ ఒక్క పార్టీ అయినా ఈ ఎన్వికల సీజన్లలో హామీ ఇచ్చిందా? దళిత వర్గాలపైన దాడులను, వివక్షను అరికట్టేందుకు దేశ పార్ట్లమెంటు జారీ చేసిన ఎన్సిఎన్సటి (అత్యాచారాల నిరోధక) చట్టానికి 20 ఏక్కలు నిండాయి. ఆ చట్టం అమలును మెరుగుపరిచే ఉద్దేశ్యంతో జిస్ట్స్ పున్యయ్ కమిషన్ గత ప్రభుత్వపు చివరి రోజులలో చాలా సూచనలు చేసింది. వాటి అమలు కోసం కొన్ని జీవోలు కూడా వెలువడ్డాయాగనీ ఏ ఒక్కటీ అమలు కాలేదు. ఇదెందుకు అని ఏ పార్టీ అయినా ఆలోచించిందా? ఆ చట్టాన్ని నిజంగా బలోపేతం చేయడానికి ఫలాన చర్యలు చేపట్టబోతామన్న నిర్దిష్టమైన హామీ ఏ పార్టీ అయినా ఇస్తున్నదా? ఏ ప్రచారకుడయినా దీని గురించి మాట్లాడుతున్నాడా?

6. ఈ మూడు ఆకాంక్షల మాటేమిటి?

వివిధ ప్రజా వర్గాలలో ఉన్న ప్రజాతంత్ర ఆకాంక్షలను అన్ని పార్టీలూ ఒప్పుకున్నట్టే ఒప్పుకొని నినాదాలుగా మార్చి చేతులు దులిపేసుకోవడం చూస్తున్నాం. ఎవరూ కాదననట్టే ఉంటుంది, కానీ ఆకాంక్ష తీరదు. చట్ట సభలలో స్థ్రీలకు రిజర్వేషన్లు, ఎన్సి రిజర్వేషన్ వర్గికరణ, ప్రత్యేక తెలంగాణ రాష్ట్రం అనే మూడు బలమైన ఆకాంక్షలకు మన కళ్ళమందే ఈ గతి పట్టించారు. ఈ కపటాన్ని గురించి మనం అన్ని పార్టీలనూ వారి అభ్యర్థులనూ అడగొద్దా?

మనకు ఈ పార్టీలన్నీ ఇస్తున్న హామీలు డబ్బు పడేస్తే తీరేవి. ఇప్పుని హామీలు సామాజిక ఆర్థిక వ్యవస్థను కదిలించేవి. చవక బియ్యమూ ఉచిత కరెంటూ ప్రజలకు ఇచ్చేయడని ఎవరూ అనరుగానీ అవి అవసరం కావడానికి కారణం సామాజిక ఆర్థిక స్థితిగతులు, అవకాశాలలోని అసమానతలు. వాటిని తొలగించే ఆలోచన, సంకల్పం ఏ పార్టీకి లేదు. వారు ఇస్తున్న హామీలలో ఈ కర్తవ్యానికి చోటులేదు. డబ్బు పడేస్తే ఒనగూడే హామీలు మాత్రమే వారి అజెండాలో ఉన్నాయి. ఇదెండుకు అని మనం వారిని అడగొద్దా?

ఆ డబ్బులు ఎక్కడినుండి వస్తాయి?

మీ హామీలకు రాష్ట్ర బడ్జెట్ చాలదంటే మీ హామీలకు దేశ బడ్జెట్ చాలదంటూ ఈ పార్టీలు ఒకరినొకరు ఎద్దేవా చేయడం వింటున్నాం. నిజంగానే ఇవి ఖరీదయిన హామీలు. ఇస్తే ఇచ్చారు వద్దనడం లేదుగానీ ప్రజల జీవిత వనరులను వారికి దూరం చేసి పెట్టుబడిదారీ కంపెనీల చేతులలో పెదుతున్న చేదువాస్తవాన్ని కప్పిపెట్టడానికి ఆ సంతర్పణ నుండి ప్రభుత్వానికాచ్చే ఆదాయంలో కొంత భాగం ఈ హామీలకోసం వెచ్చించి ప్రజలను సంతృప్తి పరుస్తున్నారేమో చూదాలి.

సెఱ్లు, పారిత్రామిక కారిడార్లు, విమానాశ్రయాలు, ఓడరేవులు, ఆరువరుసల, ఎనిమిది వరుసల రహదార్లు, పారిత్రామిక వాడలు, గనులు మొదలైనవాటికోసం లక్షల ఎకరాల భూములు ప్రైవేట్ వ్యక్తుల చేతులలోనికి, ప్రైవేట్ కంపెనీల చేతులలోనికి పోతుండడం కొన్నెత్తుగా చూస్తున్నాం. దీనివల్ల ప్రభుత్వానికి పెరుగుతున్న ఆదాయమే అన్ని రకాల ‘ఉచిత హామీ’లకూ ప్రధాన ఆధారం. అన్ని పార్టీలూ ఆ హామీలిస్తున్నాయంటే అర్థం అన్ని పార్టీలకూ ఇది సమృతమేనని. అన్ని పార్టీలూ దీనినే అభివృద్ధిగా భావిస్తున్నాయని. అందుకే ఈ అభివృద్ధి నమూనాకు వ్యతిరేకంగా ఏ పార్టీ మాట్లాడడంలేదు. రాష్ట్రంలోకి భారీగా పెట్టుబడులను తీసుకురావడానికి ప్రజల జీవన వనరులయిన భూమి, నీళ్ళ, వృక్షసంపదాలను పెట్టుబడిదార్ల కప్పగించి ప్రజలను ఏ వనరులూ లేని దిన కూలీలుగా మారుస్తున్నారు. ఈ వికృతమైన అభివృద్ధే అన్ని పార్టీల నమూనా.

కాదని ఏ పార్టీ అయినా అంటుందా? కాంగ్రెస్ ప్రభుత్వం చేపట్టిన ఈ ‘అభివృద్ధి’ యావత్తూ కాంగ్రెస్ వారికి వారి బంధు మిత్రులకూ అక్రమంగా కోట్లు సంపాదించి పెదుతున్నదన్న ఆరోపణ మిగిలిన పార్టీలు చేస్తున్నాయి. అది నిజమేగానీ ఈ అభివృద్ధే విధ్వంసకం అని ఒకరయినా అంటున్నారా? ఇన్ని దశాబ్దాల పారిత్రామిక అభివృద్ధి తరువాత కూడా జనాభాలో అధికశాతం ప్రకృతిపైన ప్రత్యుత్కంగా ఆధారపడి బతుకుతున్న భారతదేశంలో, ప్రకృతిని పెట్టుబడికి వనరుగా చూడడం లక్షలది ప్రజల జీవితాన్ని ధ్వంసం చేసే వైఖరి అని ఏ పార్టీ అయినా అంటున్నారా? ప్రజల జీవిత వనరు అయిన ప్రకృతి సంపదను ప్రజల వద్దనే ఉండనిచ్చి, వారి కోసం దానిని అభివృద్ధిచేసి, వారి జీవితాల మెరుగుదల ద్వారా రాష్ట్రాన్ని, దేశాన్ని అభివృద్ధిచేసే ప్రత్యుమ్మాయ అభివృద్ధి నమూనాను అన్వేషిస్తామనీ, అమలు చేస్తామనీ ఏ పార్టీ అయినా అంటున్నారా? విధ్వంసకమైన ఈ అభివృద్ధి ఫలాలను ఒకే పార్టీవారూ ఒకే అగ్రకులానికి చెందినవారూ పొందుతున్నారని ఇతర పార్టీలవారూ ఇతర అగ్రకులాలవారూ ప్రదర్శిస్తున్న ఉక్కోషం గొప్ప రాజకీయ సంవాదం అని ప్రతికలు, టీవీలు మనకు చెప్పున్నాయి. మనమూ నమ్మి అందులో కొట్టుకుపోదామా లేదా అందరినీ కలిపి నిలదీసి ప్రజల బాగును ప్రత్యక్ష లక్ష్యంగాగల అభివృద్ధి నమూనాను రూపొందించండి, ఆచరించండి అని ఎన్నికలపుడు మనవద్దకొచ్చే వారందరినీ డిమాండ్ చేధామా?

ఆలోచించమని ప్రజలను కోరుతూ....

1 ఏప్రిల్, 2009

మానవ హక్కుల వేదిక
Human Rights Forum (HRF)